

Sygn. akt II Kp 207/16

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2016r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Danuta Raś

Protokolant Katarzyna Czaplicka

po rozpoznaniu w sprawie zażalenia pełnomocnika (...) sp. z o.o z/s w Ś.

na postanowienie z dnia 25 kwietnia 2016r. zatwierdzone w dniu 28 kwietnia 2016r. przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D.o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie 1 Ds.(...)

na podstawie art. 306 § 1 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

uwzględnić zażalenie pełnomocnika (...)sp. z o.o z/s w Ś.i uchylić postanowienie z dnia 25 kwietnia 2016r. zatwierdzone w dniu 28 kwietnia 2016r. przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D.o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie 1 Ds. (...).

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia z dnia 25 kwietnia 2016r. zatwierdzonym w dniu 28 kwietnia 2016r. przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D.odmówiono wszczęcia dochodzenia w sprawie udaremnienia zaspokojenia wierzyciela w dniu 22 maja 2015r.

w D.w celu udaremnienia wykonania orzeczenia Sądu Rejonowego

w D.z dnia 7 marca 2014r. sygn.. akt V GC (...))przez zbycie zajętych składników majątku w postaci nieruchomości znajdujących się w D.przy

ul. (...). (...)na szkodę (...) sp. z o.o.z/s w Ś., tj, o czyn określony w art. 300 § 2 k.k. – na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. tj. uznając, iż zachowanie to bądź nie wyczerpuje znamion czynu zabronionego bądź ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa.

Na postanowienie to w ustawowym terminie złożyła zażalenie pełnomocnik pokrzywdzonej spółki, zarzucając zaskarżonemu rozstrzygnięciu:

- rażące naruszenie prawa procesowego tj. art. 2 § 1 i § 2 k.p.k. poprzez niezastosowanie, podczas gdy z okoliczności i dowodów zgłoszonych przez stronę wynikało bezspornie, iż doszło do bezprawnego usunięcia majątku przez dłużnika, który był zagrożony zajęciem egzekucyjnym;

- rażące naruszenie prawa procesowego tj. art. 7 k.p.k. i 9 k.p.k. poprzez ich niezastosowanie w okolicznościach, gdy z uwagi na brak wszczęcia postępowania przygotowawczego pomimo uzasadnionego podejrzenia, że przestępstwo mogło nastąpić, organy ścigania zaniechały zebraną ocenę materiału dowodowego, co pozwoliłoby na kontrolę prawidłowości postępowania organów ścigania oraz obiektywną ocenę materiału dowodowego, pod kątem ustalenia przesłanek czynu zabronionego.

Przesyłając akta sprawy wraz z zażaleniem, Prokurator Prokuratury Rejonowej

w D. wniośł o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

W ocenie Sądu zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Nie sposób uznać, że czyn objęty postępowaniem sprawdzającym nie zawiera znamion czynu zabronionego jedynie na podstawie rozpytania osoby, której zachowania owo postępowanie dotyczy. Nie dokonano bowiem żadnych ustaleń, które wskazywałyby czy istnieje podejrzenie, że do realizacji znamion przestępstwa doszło bądź nie doszło. Nie ustalono bowiem kwestii podstawowych dla udzielenia odpowiedzi na powyższe pytanie.

A to:

1. jaka była kwota zbycia, czy rzeczywiście wierzyciele hipoteczni „za całość kwoty zbycia (...) zgodzili się na anulowanie wpisów hipotecznych i środki ze zbycia tych nieruchomości w całości zostały przeznaczone dla wierzycieli posiadających wpisy hipoteczne na spłatę zobowiązań (k-31) – co wymaga ustalenia np. poprzez wgląd w notarialną umowę sprzedaży tej nieruchomości, a co pozwoli na ustalenie czy zbycie tej nieruchomości w jakikolwiek sposób uszczupliło zaspokojenie pokrzywdzonego (czy w przypadku zbycia tej nieruchomości przez komornika za uzyskaną cenę sprzedaży przy istnieniu mających pierwszeństwo przed pokrzywdzonym - wierzycieli hipotecznych - pokrzywdzony uzyskałby jakiekolwiek zaspokojenie) – co dopiero wykluczałoby przyjęcie że do realizacji znamion czynu zabronionego doszło. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się wszak, że nie każda czynność rozporządzająca majątkiem dłużnika w toku egzekucji lub w sytuacji zagrożenia egzekucją prowadzi do poniesienia odpowiedzialności karnej z art. 300 § 2 k.k. Uzasadniają ją takie tylko rozporządzenia składnikami majątku, które mają realny wpływ na udaremnienie lub ograniczenie zaspokojenia wierzyciela (por. postanowienie SN z 1 grudnia 2015r. sygn. akt V KK 351/15 wyrok SN z dnia 27 lutego 2002 r., sygn. V KKN 83/00, LEX nr 53056 i postanowienie SN z dnia 4 listopada 2002 r., sygn. III KK 283/02, OSNKW 2003, nr 3-4, poz. 34). Jeżeli czynność rozporządzająca zajęтым mieniem dłużnika nie miała realnego wpływu na zaspokojenie wierzyciela, to pomimo wypełnienia pozostałych znamion stypizowanego w tym przepisie występkę brak znamienia skutku w postaci udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela powoduje, że nie można uznać, że doszło do popełnienia przestępstwa określonego w art. 300 § 2 k.k.

Kontynuowanie skutecznej egzekucji wierzytelności spowodowało brak podstaw do przypisania przestępstwa sprawcy, który zrealizował swoim działaniem pozostałe jego znamiona (wyrok SA w Katowicach z dnia 28 listopada 2013r. sygn. akt II AKa 350/13)

2. w razie ustalenia zatem, że do uszczuplenia zaspokojenia pokrzywdzonego doszło, ustalenia wymagać będzie sytuacja majątkowa dłużnika, pozwalająca na ustalenie, czy po zbyciu przedmiotowej nieruchomości dłużnik posiadał jeszcze majątek, z którego możliwe byłoby zaspokojenie pokrzywdzonego, co dopiero wykluczyłoby przyjęcie znamion czynu zabronionego.

Sprawa wymaga zatem wszczęcia dochodzenia celem przeanalizowania notarialnie sporządzonej umowy sprzedaży nieruchomości – pod kątem możliwości zaspokojenia pokrzywdzonego (choćby częściowego) – w przypadku sprzedaży tej nieruchomości

w postępowaniu egzekucyjnym a także w sytuacji opisanej w punkcie 2 uzasadnienia - ustalenie składników majątku dłużnika, z których możliwe byłoby zaspokojenie pokrzywdzonego.

Po przeprowadzeniu w/w czynności prowadzący postępowanie winien dokonać stosownych ustaleń i przy tak ustalonym stanie faktycznym dokonać ponownej oceny prawnej zachowania (...) spółki jawnej (...) w świetle znamion czynu z art.300 § 2 k.k.

Tak więc w ocenie Sądu tak ujęta analiza materiału zebranego dotychczas w sprawie prowadzi do wniosku o przedwczesności rozstrzygnięcia. Dlatego też niezbędne stało się uchylene zaskarżonego postanowienia, gdyż sprawa wymaga wszczęcia postępowania, celem zebrania dowodów, bez których prawnokarna ocena zachowania współników wskazanej spółki, a tym samym ustalenie czy zachodzi podejrzenie popełnienia czynu zabronionego - nie jest możliwe.

(...)

(...)